

Je li to moja Hrvatska ? > Fw: dan logoraša.....doc

From: Damir Kalafatic - damir.kalafatic@zg.t-com.hr

Sent: Wednesday, August 14, 2013 9:23 AM

To: Marijan Majstorovic ; Josip Pecaric ; Damir Borovčak

Subject: dan logoraša.....doc

Dan logoraša: tužna priča iz Hrvatske!

Veliku većinu konc-logora za hrvatske logoraše(od 8 do 30 tisuća!?)Srbija (de iure) ne priznaje a dobar dio (de facto) i ne postoji; od cigli jednog od logora-goveđih štala 'podignuta' je čak i pravoslavna bogomolja; bizarno!

Priča o logorašu:

U Vukovaru imam prijatelja(inicijala P.S.)još iz studentskih dana, 1955.-60. g., s kemijsko-tehnološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Za vrijeme srbočetničke agresije kao rukovoditelj Civilne zaštite pokušavao je spasiti što se spasiti dalo u jednoj svjetski uglednoj tvrtci u Vukovaru; uzalud, sve je bilo spaljeno.

Kad je pao Vukovar 'prokazao' ga je a tko bi drugi nego bliski suradnik iz tvrtke, kolega Srbin, odjeven u uniformu četničkog vojvode. Odmah potom je uhićen i 'transferiran' najprije u logor Stajićevo zatim u kazamat Sremske Mitrovice i na kraju završio svoju kalvariju u po zlu poznatom Niškom zatvoru. Kakve strahote je preživio, psihičke i fizičke, opisao je u memoarima koje je sredinom devedesetih izdao 'Večernji list'.

Obiteljska kuća u Vukovaru bila mu je pogođena s nekoliko minobacačkih projektila, porušena do podruma a kasnije i temeljito opljačkana od četničkih hordi. Početkom stoljeća, 2001.g., vratio se iz nužnog smještaja-vojarne na Črnomercu u Vukovar, polako obnovio porušenu kuću i pokušao mirno proživjeti svoju treću dob. Iako teško narušena zdravlja uključio se i u društveni život lokalnog pjevačkog društva. Prije tri godine to društvo se autobusom zaputilo u Vojvodinu kako bi pjesmom donijeli malo radosti tamošnjim Bunjevačkim Hrvatima. Na graničnom prijelazu Bajakovo od pogranične srpske policije bio je 'skinut' s autobusa te satima mučno 'isljeđivan' na policijskoj stanici jer je u evidenciji srpskih logora-sabirnih centara bio označen kao rušitelj ustavnog ustroja eSeFeR-Jota; dakako, vraćen je natrag u Vukovar!

O posjeti svom prvom 'mučilištu', logoru Stajićevo moj znanac, P.S.,ne treba ni pomišljati, evo i zašto....

Bilo je to u rujnu 2009.g. a tako je i danas:

Udruženja ratnih vojnih invalida iz Zrenjanina tada nije dopustilo da u tom gradu bude postavljena spomen-ploča na mjestu nekadašnjih koncentracijskih logora za Hrvate u Stajićevu i Begejcima.

Srbi ih posprdno nazivaju 'sabirnim centrima'!

Srpski ratni veterani zbog toga su tražili čak i smjenu predsjednika Skupštine grada Zrenjanina Aleksandra Martona, koji je te godine u srpnju primio u posjet predstavnik 'Udruženja pravnika Vukovar 1991.' iz Hrvatske i tom prilikom izrazio razumijevanje za njihovu inicijativu da se postavi spomen-ploča.

Pitanje, gdje ju i postaviti...dali na pravoslavnu bogomolju nedavno sagrađenu od 'logorskih' cigli?

Marinika Čobanu je kao mlada novinarka 2002. godine **sasvim slučajno saznala** da su u Stajićevu i u Begejcima krajem 1991. godine postojali logore za Hrvate. Ona je, naime, došla izvještavati o podizanju crkve u susjednom selu:

'Sasvim slučajno sam u razgovoru sa meštanima saznala da ni jedan sveštenik ne želi da osvešta tu crkvu iz prostog razloga što su cigle koje su u nju zazidane dobijene od susednog sela Begejci, i to od građe štala gde su se nekad nalazili hrvatski 'zarobljenici', odnosno logoraši'.

Te 2002. godine jedan mještatin je Mariniki Čobanu u kameru ispričao detalje o logorima: 'On je pred kamerom crtao kako je izgledalo to područje, kako je bilo ograđeno bodljikavom žicom, gde su stajali psi-vučjaci, ko je tu smeo da ulazi, gde se nalazila baraka, gde su bili smešteni zarobljenici.

Ljudi su prosto živeli u štali'...**a mutnu, kontaminiranu vodu pili su iz valova za stoku! Međutim, svjedoci koji su govorili pred kamerama samo nekoliko dana kasnije odbili su mogućnost da svjedoče pred sudom o ovim logorima pa je to i dan-danas ostalo tabu-tema. Bolje kazati srbijanske vlasti ni dan-danas ne priznaju postojanje konc-logora, za Republiku Srbiju ti logori 'de iure' i ne postoje, po Srbima oni su puka hrvatska izmišljotina!**

Udruga pravnika 'Vukovar 1991' preko Veleposlanstva RH u Beogradu početkom rujna 2012. uručila je pismo predsjedniku Srbije (četničkom vojvodi) Tomislavu Nikoliću da bivšim logorašima omogući posjetiti mjesto nekadašnjeg logora Stajićevo, 6. listopada 2012., kako bi barem zapaliti svijeće za sve ubijene. Kako je u priopćenju naveo predsjednik Udruge Zoran Šangut, **Nikolić se oglušio se na njihovu molbu, odnosno zabranio im posjet, jednako kao što ga je i 2009. zabranio Boris Tadić.**

Za uzvrat, taj bivši srbijanski predsjednik, Boris Tadić, odmarao se ovog ljeta na Titinim Brijunima...a zabavljao ga, valjda, domaćin Rade Šerbedžija! Koje li samo časti, kakve li samo propagande za naš posustali turizam!

Ali nije stigao samo lepi Bora, ispunio svoje obećanje i ortodoksni četnik-Arkanovac, Bora-Čorba:

On je sasvim ozbiljno mislio kad je rekao da bi ipak mogao kročiti u (ustašoidnu) Hrvatsku, što dokazuje i fotografija objavljena na službenoj [Facebook stranici](#) grupe **Riblje Čorbe** koja je snimljena u centru Čakovca!

Ispod fotografije piše:

'Tko kaže da Čorba ne ide u Hrvatsku?....taj laže!

Evo foto-dokaz, danas, 10. kolovoza 2013.g. u samom centru Čakovca'.

Upitam se:

„Zar je ovo moja ponosna i katolička Hrvatska koju u propast, materijalnu i moralnu, vode narodni izdajnici, jugofili, udbaši i orjunaši a uz to još ateisti i agnosticici?

Je li ovo demokratska zemlja ako Ostojićeva policija kao nekad 'narodna milicija' hapsi narod, protuvladine zviždače koje je ta ista vlada doslovno dogurala do ruba.... kontejnera za smeće?

Zar je ovo slobodna hrvatska država ako njenim javnim-elektronskim medijima vladaju partijski profiteri, SKOJ-evski Titoljupci a pisane medije u rukama drže tuđinski plaćenici koji za šaku prljavih Škuda pljuju i bljuju po vlastitoj zemlji dok hrvatskim glumištem 'drmaju' filočetnici i mrzitelji svega što je hrvatsko, Rade i Rajko?

Je li to naša Hrvatska kad u njoj hrvatskog branitelja, domoljuba i vrhunskog kant-autora, Marka Perkovića-Thompsona, neo-jugoslavenski ideolozi proganjaju poput bijesnog psa a hrvatskom estradom defiliraju pročetnički zabavljači poput Momčila Bajagića-Bajage, Lepe Brene i inih Mica-Trofrtaljki sa svojim primitivnim 'kafanskim cajkama'?

A evo nam danas i Arkanovca, Bore-Čorbe.

Zar je to moja država ako se u njoj slobodno šeću abolirani ratni zločinci i silovatelji vukovarskih žena a dojučerašnji agresori-tzv. diverzanti-nesmetano ulaze u moju Hrvatsku kako bi održali provokativni parastos za tobožnje civilne žrtve 'Oluje' ...i podigli spomenik 'borcima' palim pod gusjenice 'prijateljskih' tenkova?

I sve to se odvija uz gromoglasnu šutnju političke 'elite' ali i podršku ministra branitelja, jadnog i kukavnog Freda-Podrumara dok hrvatski branitelji-bivši logoraši ne smiju pristupiti ni na puškomet svojim tabu-mučilištima, i danas nepriznatim od Srbije...

Kakva je ovo nezavisna zemlja u kojoj se odvojeno slave dva Dana narodnih ustanaka, hrvatski i srpski, partizanski i četnički, zemlja u kojoj najljepši trg njene Metropole i danas nosi ime Staljinovog najboljeg učenika, međunarodno priznatog satrapa, druga Tite?

Ne, ne, ni govora, nije to više moja lijepa zemlja, Hrvatska...

**....Jer Hrvatsku mi moju objesiše,
Ko lopova, dok njeno ime briše,
Za volju ne znam kome, žbir u uzama“ (A.G. Matoš: '1909.!)**

damir kalafatić - damir.kalafatic@zg.t-com.hr